

JAZ PA BOM ŠEL

Peter Levec

Jaz pa bom šel na gmajno tja,
kjer name čaka brat drevo.
Čeprav ob vse sem, nisem sam --
on čaka me.

Tam ležem na kamniti krš.
O, tudi kamen mi je drag!
Toplejši je in bolj mehak
od sre ljudi.

V vejevju ptič se prebudi;
čuj, tebi pesem je zapel!
In to resjè kot kri temná --
za te cvete.

Med vetrom, biljem in resjèm
razpleta se pogovor tih.
Ne boj se! Trav in vetra dih
ne rani te!

TUJEC

Peter Levec

Nocoj smo si blizu. Zdravice zvené
in vino smehlja se iz rožnatih kup,
a vendar med nami ni skupnega nič --
ne strah in ne up.

Ni skupen nam jezik ne skupno nebo.
Da tujci ostanemo, več mi ni žal!
Kar veže me z vami, le prazen je nič,
med nami je nič -- lahak in svetel.

Skupaj sedimo, a dljè sem od vas
kakor od zvezde njen vodni odsev.
Zanima vas, kaj mi ozarja obraz.
(O, hvala za skrb!) Ozarja ga dan,
blaženi dan, ki ni od vas!